

det ærede Medlem ansøgte, paa den Væst, han var Gjenstand for; jeg skal kun nævne et Par enkelte, og da mindre for at indbegaa dem, end for at vise, hvad det ærede Medlem lider under. Han klagede saaledes over, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds havde brugt et Citat af ham paa en Maade, som han ikke selv havde ment; det var den Tanke, det ærede Medlem udtrykte, at han under lignende Omstændigheder som dem, vi stode i ifjor, vil handle paa en lignende Maade. Nu er jeg overbevist om, at Enhver, der læser Tidenden, vil faae akkurat det samme Indtryk som det, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har faaet; men selv om det ikke var saaledes, selv om det ærede Medlem for Leire ikke havde sagt det, saa ligger der dog meget ringe Vægt paa det; thi hvad vilde de ærede Medlemmer gjøre under en lignende Situation? De behøve saamaan ikke at sige, at de vilde gjøre det Samme; selve Omstændighederne, selve Tingene, Konsekvensen fører med sig, at, selv om de vilde gjøre lige det Modsatte, have vi ingen Tillid til, at Livets Underfundighed vilde sætte dem i Stand dertil. Det ærede Medlem gif saavidt, at han mente, at der var Noget, der ikke var sandt deri, Noget, som næsten engang vilde blive til vitterlig Usandhed. Jeg tror, at det ærede Medlem er inde paa store Overdrivelses, naar han fremhæver Moralens i disse Forhandlinger i den Grad. Noget Lignende var det, naar det ærede Medlem talte om den „pletterede Radikalisme“, som han bebrejdede det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Det er dog en ganske mærkelig Sættik for Medlemmer, der kæmpe med blanke Baaben og staa sjernt fra alle disse Underfundigheder i denne Verden. Angaaende Radikalismen, hvorledes er det da gaaet? Er det ikke det ærede Medlem og hans Venner, der have smurt det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og hans Venner med Radikalisme, og da det nu viser sig, at det kun sidder tyndt paa, angribe de det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, fordi det ikke er rigtig ægte Radikalisme, som de selv have smurt paa. Heller ikke med mig er min gamle Ven aldeles fornøjet; han mente, at, skjøndt han erkjendte, — hvad der glæder mig, og hvad der er mig kjær, at kunne gjengælde ham, — at jeg i Reglen fægtede med blanke Baaben, var der dog sørgelige Undtagelser, og hvilke? En af disse Undtagelser var, at jeg havde givet Henviisning til Valgene, og at jeg havde formodet, at de ærede Medlemmer muligvis, naar de først vare komne paa det Reue med de ærede Medlemmer bagved, af Hensyn til Valgene kunde opsætte Deklarationen til efter Valgene, hvis det forekom dem bekvemt; men jeg veed ikke, om det, at tage saadanne praktiske Hensyn til Valgene og Valgerne, er en Forbrydelse; men i ethvert Fald vil jeg sige, at det er en saa overdreven Dyd, en saa ren og sjer Dyd, at man

næsten bliver ganske udselig ved at være Vidne til den. — Det Samme gælder om det ærede Medlems Udtalelser angaaende Midlerne; det skalde heller ikke være berettiget at tale til det ærede Medlem og minde ham om den Mangel paa Midler, der vare tilstede ifjor. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem ikke holder af at blive mindet derom. Jeg har i Løbet af Sommeren jevnlig haadt Leilighed til at minde om disse Midler. Maaffe det kunde være det ærede Medlem en Være for Fremtiden om, ikke for en pieblikkelig Gevinst, for en enkelt Aftens Triumf at bruge Midler, som stode og svie haardt til ham bagefter. Hele denne Oprivning af den Forhandling, vi have ført i Løbet af Sommeren, som det ærede Medlem indlob sig paa, skal jeg ikke komme tilbage til. Jeg beundrer den Uholdenhed, hvormed det ærede Medlem har gjentaget alle disse atter og atter gjendrevne Paaastande; men jeg ser ikke, at der er noget Videre at opnaae ved atter at føre disse Argumenter mod ham, som man har ført saa tidt, navnlig ikke heri Salen, og navnlig ikke for Exempel overfor det ærede Medlems Paaastand, om, at vi den 7de November kunde have ført de Herrer ind paa den Vej, vi vilde. Det er Noget, som kan gaa andre Steder, hvor man ikke i den Grad kjender de politiske Forhold; men heri Salen, hvor vi Alle vide, hvorledes det hanger sammen, er det ikke til nogen Nytte at gjentage Sligt. Her veed jo Enhver, at det, der skete den 7de November, var aldeles uafhængigt af, hvad der skete den 8de November; om vi den 7de havde forfattet Provisoriet som vi gjorde særskilt, eller om vi havde forfattet det i den Finanslov, som aldrig blev vedtagen, og som det aldrig havde været Hensigten at vedtage, er fuldstændig ligegyldigt; den 8de November vilde de Herrer i ethvert Tilfælde have vedtaget den midlertidige Finanslov, og hvis de ikke havde villet det, har jeg tidligere sagt til det ærede Medlem for Leire, at det er mig noget mere Vidunderligt end alt det øvrige, dersom de paa Grund af denne Formalitets-Forskjel af underordnet Betydning i Afstemningen om at stemme over Provisoriet særskilt eller i Forbindelse med Finansloven vilde have ladet sig bevæge til at deltage i en Politisk, hvis Retfærdighed og Sætsindighed de ikke have haadt Ord stærke nok til at fordømme; det er dog, siger jeg, en eiendommelig Uvur i Politiken, som kunde gjøre det. — Hver Gang jeg hører det ærede Medlem fra Leire tale om det Heltemodige, om den Tapperhed, der skal være udiøst eller ikke udiøst af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, kan jeg ikke negte, at jeg bliver forundret, skjøndt paa den anden Side kan der maaffe være noget Naturligt i, at det ærede Medlem fra Leire har saadanne høie Forestillinger om Heltemod og Tapperhed, naar man som det ærede Medlem har værget Grændsen og vilst Fjenden tilbage paa sit Eget,